UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manuale Parochorum

In Duos Libellos Partitum

De Decimis, oblationibus, Sepulturis, bonis Parochorum, aliisque scitu utilissimis materiis

Engel, Ludwig

Salisburgi, 1668

Cap. 2. De Primitiis & Oblationibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40891

Visual Library

CAPUT II.

DE PRIMITIIS ET OBLATIONIBVS.

1. *Differentia inter decimas, primitias & oblationes.*
2. *Quid debeatur nomine primitiarum.*
3. *Primitiæ possunt abrogari per Consuetudinem.*
4. *Ex communi sententia non est præceptum faciendi oblationes.*
5. *In actibus meræ voluntatis non inducitur consuetudo.*
6. *Quo fundamento procedat consuetudo circa oblationes.*
7. *Etiam stante consuetudine non peccat, qui aliquando omittit facere oblationes.*
8. *Parochianis non facientibus oblationes non debet Parochus negare Sacramenta.*
9. *Regulariter oblationes intra fines Parochiæ factæ pertinent ad Parochum.*
10. *Oblationes factæ in Ecclesiis Regularium pertinent ad Regulares, de funeralibus tamen debetur Parocho portio Canonica.*

1 INter Decimas, Primitias, & Oblationes hanc constat esse differentiam, quòd *Decimæ* singulis annis in recognitionem universalis Domini

de omnibus fructibus, *Primitiæ* tantùm ſemel de primis fructibus Novalium agrorum, & animalium in ſignum gratitudinis erga Deum, *Oblationes* ſine determinatitione temporis, qualitatis aut quantitatis ex cauſa devotionis perſolvantur.

Diſcuſsâ materiâ Decimarum circa Primitias & Oblationes

Quær. I. An nomine Primitiarum omnes primi fructus debeantur? ℟. Primitiarum nomine in fructibus agrorum tantùm portionem aliquam quæ quadrageſimam partem ipſorum fructuum non excedat, in animalibus vero non ipſum primogenitum in natura, ſed de ejus æſtimatione quadrageſimam vel ſexageſimam partem, juxta locorum conſuetudinem perſolvendam eſſe. *t. & gl. in c.* 1. *De Decimis.* 2

Quær. II. An Primitiæ per contrariam conſuetudinem abrogari poſſint? ℟. affirmativè, ita enim vix alicubi videmus Primitias exſolvi, & quamvis Primitiæ debeantur ex 3

præcepto, tamen hoc præceptum in nova lege non esse Juris Divini probabiliûs existimo, quemadmodum supra de præcepto solvendi Decimas dictum est. Neque obstat, quòd primitiæ debeantur ex gratitudine erga Deum, gratitudo autem consuetudine tolli non possit, nam respondetur, quòd quidem gratitudo in genere (id est, ut aliquis non teneatur esse gratus ergà Deum) utique nulla ratione tolli possit, in specie autem, ut ex causa gratitudinis præcisè hoc vel illud solvi debeat, non apparet, cur tolli nequeat, possunt enim homines per preces aut alia pietatis opera suam ergà Deum gratitudinem demonstrare.

4 Quær. III. An sit præceptum aliquod, ex quo Parochiani cogantur certis temporibus Oblationes facere? Difficultatem movet. *cap. omnis Christianus* 69. *De Consec. dist.* 1. ubi hæc verba leguntur: *Omnis Christianus procuret ad Missarum solemnia aliquid DEO offerre & ducere ad memo-*

memoriam, quod Deus per Moysem dixit, non apparebis in conspectu meo vacuus. Etenim in collectis SS. Patrum liquidò apparet, ut omnes Christiani offerre aliquid DEO ex usu SS. Patrum debent, &c. Verum communis est sententia, nullum esse præceptum de Oblationibus faciendis, imò de ratione Oblationis esse ut sit spontanea juxta illud *Exodi, ab omni homine, qui offert ultroneus accipietis eas*, textum verò *in d. c. omnis Christianus*, cum Glos. DD. intelligunt procedere in casu, quo Parochus congruam sustentationem ex Decimis non haberet, *Pan. ad rub. de Parochis. n. 3. Gutierez. Canon. qq. lib. 2. q. 21. n. 139. & seq.* Ego quid in hac quæstione sentiam, ex resolutione sequentis quæstionis apparebit.

Quær. IV. Utrum per consuetudinem obligari possint Parochiani ad præstandas certas Oblationes? In affirmativam passim conveniunt DD. *arg. c. ad Apostolicam 42. de Simonia.* Sed videtur non leviter obstare ge-

neralis doctrina, quam tradunt Interpp. *in c. Abbate. de V. S. & in l. 2. ff. de via pub.* quòd in actibus meræ voluntatis non introducatur consuetudo neque præscriptio. Respondet quidem Guttierez *Can. qq. lib.* 2. *c.* 21. *n.* 144. hanc doctrinam fallere, quandò de favore Ecclesiæ agitur; quæ tamen responsio non videtur in Jure aliquod solidum fundamentum habere, neque probatur in *c. veniens* 10. *de testib.* quòd allegat Gutier. in quo licet dicatur, quòd Parochiani *consueverint* vinum beneficiato dare, non tamen ibi exprimitur, qualiter hæc consuetudo introducta sit, ex pacto, vel propter necessariam sustentationem Parochi, &c.

6 Quare puto hanc difficultatem aliter solvendam esse, & ut liberè dicam, quod sentio, ad summum concedo Oblationes quoad *quantitatem & qualitatem* esse *meræ facultatis*, in genere autem & quoad se existimo habere aliquod principium obligationis ex Jure divino *ex c.* 23. *Exodi*, acce-

acceptum in nova lege per usum SS. Patrum, ut ex *d. c. omnis Christianus. dist. de consec.* satis apparet. enim verò mihi planè persuadeo authoritate tex: nimis clari *in d. c omnis Christianus.* olim in Ecclesia fuisse generalem usum per illum Canonem confirmatum, ut fideles certis saltem anni festivitatibus inter Missarum solennia Oblationes facerent: quare si in aliquo loco fideles id ipsum etiam hodie observent, videntur vel illum Canonem ab antiquo retinuisse, vel de novo in usum deduxisse. Quòd verò gl. citatum Canonem interpretetur procedere supposita necessitate Parochi; hanc interpretationem verbis textus generaliter loquentis non correspondere, & propterea *misericordem* esse notat aliqua glossella marginalis superaddita. haud quidem diffiteor quin Parochiani compelli possint ad faciendas oblationes Parocho, si aliundè congruam sustentationem non habeat, id tamen non probatur nec dicitur in illo tex *c.*

omnis

omnis Christianus. sed potius evincitur ex principio Iuris Divini, & Naturalis ut is, qui servit Altari, vivat de Altari, &c.

Dices, si saltem quoad *quantitatem & qualitatem* oblationes sunt meræ voluntatis, quomodo ergo per consuetudinem introduci potest, ut Parochiani teneantur hoc & non aliud offerre, v. g. certam quantitatem ceræ, certum numerum ovorum, &c. ℟. si tales Oblationes sint valdè ab antiquo fieri solitæ & Parochus cæteroquin nullas percipiat decimas *minutas*, planè credibile est, quòd eiusmodi oblationes nec quoad *quantitatem & qualitatem* sint *meræ voluntatis*, sed sint surrogatæ in locum Decimarum *minutarum* arg. eorum quæ infrà *de Sepulturis. q.* 12. *vers.* 4. *cum Decimæ.* & oblationes successisse in locum *primitiarum* usu abrogatarum censet Rebuf. *de decim. q.* 1. *n.* 25. dicentur. Quòd si autem Parochus simul percipiat Decimas minutas, vel non percipiat quidem,

præ-

prædictæ tamen Oblationes in certa specie primùm ante decennium v. g. inceperint fieri, censeo puncto Iuris esse conformius, in iis non aliter induci præscriptionem vel consuetudinem, quam si Parochianis aliquando ab illis Oblationibus cessare volentibus Parochus bonâ fide (ductus sententiâ Gutierez supra *n.* 5. relatâ,) contradixerit, & ita Parochianos huic contradictioni acquiescentes in putativâ obligatione & se in possessione huius Iuris perpetuò percipiendi certas oblationes constituerit. per ea, quæ docet gl. *in l. quæ luminibus. ff. de servit. urb. prædior. Arnold Rath. in tract. de usucap. c.* 4. *ass.* 5. Cæterùm circà hanc quæstionem adhuc notari potest, quod dicit Sylv. *v. Decimæ n.* 4. Oblationes ratione consuetudinis esse in præcepto, quomodo est ipsa consuetudo, scil. quod offerat maior pars populi, non autem semper singuli de populo, sed solùm pro majori parte solennitatum, unde non erit alicui mortale si oblationem nonnunquam intermittat. 7

Quær.

Quær. 5. an si parochiani per consuetudinem obligati ad faciendas oblationes, aliquando recusent eas facere, liceat Parocho propriâ authoritate sine Iudicio Episcopi à Divinis Officiis & Sacramentorum administratione cessare? ℟. negativè, tùm quòd sæpiùs eiusmodi consuetudines requirant causæ cognitionem, an legitimè introductæ sint, & Parochus non debeat esse Iudex in propria causâ; tùm etiam & vel maximè quòd talis cessatio à Divinis videretur habere aliquam speciem simoniæ, quasi verò Parochus tantùm vellet Divina propter pecuniam & oblationes administrare. *arg. c. cum in Ecclesiæ 6. De Simon. Gutier. d. c. Gutier. d. c. 21. n. 152.*

8

9 Quær. 6. cuius sint Oblationes quæ non fiunt immediatè ipsi Parocho, sed vel alteri Sacerdoti celebranti, vel certæ alicui imagini aut in speciali quadam Capella? ℟. nisi offerentes aliud intenderint, aut consuetudine & præscriptione aliud introdu-

troductum sit, omnes oblationes intrà fines alicuius Parochiæ factæ censebuntur esse de Iure Parochiali & pertinere ad Parochum. *c. pastoralis & c. quoniam. De Decim. Pan. in rub. de Paroch. n* 4 *Zerola in praxi Ep. p.* 1. *v. Parochia. v. ad quintum. & communiter alii.* Notanter autem dixi, nisi offerentes aliud intenderint, nam si v.g. Capella vel Ecclesia, in qua fiunt eiusmodi Oblationes, indigeat ædificatione, reparatione, aut (propter modicam eius dotem) necessaria conservatione, in dubio Oblationes in ea potiùs intuitu ipsius, quàm Parochi factæ censebuntur, & consequenter non Parocho sed Ecclesiæ seu Capellæ acquirentur. *Riccius in praxi aur p.* 4. *Resol.* 297. *Rebuf. de decim. q.* 1, *n.* 30. 10

Quær. VII. An etiam Oblationes quæ fiunt in Ecclesiis Regularium in quibus ipsi Regulares non habent Jura Parochialia, pertineant ad Parochum? affirmat Azor. *Instit. Mor. p.* 1. *lib.* 7. *c.* 27. *q.* 13. nisi

Regu-

Regulares ſpeciali Privilegio aut præſcriptione contra Parochum muniti ſint. Verùm quia hæc ſententia nullo juris fundamento ſubnixa, eſt contrarium dicendum, cum Paſqual. *in addit ad Lauret. de Franch. p. 2. q. 69. text. in c. 1. de ſtat. Mon. & c. nimis iniqua. De Exceſſ. Præl.* ubi diſertis verbis ſtatuitur, quòd nec Ordinarij locorum nec Parochi poſſint Regularibus circa oblationes apud eos factas præjudicare. Quò faciunt etiam declarationes Card. quas refert Paſqual. *d. l. n. 3.* & Petrus de Murga *in ſuis qq. Paſtor. p. 3. q. 8. n. 7. & 8.* quod nimirùm Regulares poſſint in Miſſa recipere Oblationes fidelium, dummodò à perambulationibus per Eccleſiam ac ſimilibus Elemoſynarum extorſionibus abſtineant. Quid autem dicendum ſit de illis Oblationibus, quæ fiunt in Eccleſiis Regularium occaſione ſepulturæ, quàm apud eos Parochianus aliquis eligit, inferius in cap. ſeq. dicetur, nimirùm quòd de Iure ex his Oblationi-

tionibus debeatur Parocho *portio Canonica*, ut qui Sacramenta administrando onus habuit cum vivente, etiam de funere sentiat utilitatem.

CAPUT III.

DE SEPULTURIS.

1. *Olim cadavera non licebat sepelire in Ecclesiâ.*
2. *Cur cadavera in locis sacris sepeliantur.*
3. *Ius funerandi computatur inter iura Parochialia.*
4. *Quilibet debet sepeliri in Ecclesia Parochiali nisi habeat sepulturam electam, vel Majorum.*
5. *Vxor sepeliri debet cum marito.*
6. *Quid, si sepulchra Majorum sint in diversis Ecclesiis.*
7. *Ad electionem sepulturæ qualis solennitas vel probatio requiratur.*
8. *Non licet Religiosis Parochiam alienam ingredi ad tollendum funus.*
9. *Videtur congruum, ut maritus post uxorem defunctus cum eadem sepeliatur.*
10. *Prælatus Regularis potest sibi eligere sepulturam.*
11. *Religiosus decedens in loco remoto extra Monasterium potest sibi eligere sepulturam.*

12. No-